

λας, «βλέπω διά πρώτην φοράν εἰς τὴν ζωήν μου, ξ-νας βασιλεὺς νὰ φορῇ χάνδραις εἰς τὸν λαιμόν του. Εἰς τὴν πατρίδα μου τὰς φοραίνουν εἰς τὰς κούκλας των τὰ κοριτσάκια.»

«Ἀθλιε φεύστη! Κακομαθημένε ἄνθρωπε!» ἀπεκρίθη μὲ θυμὸν ὁ ἄγριος. «Μάθε δτι αὐτὸ τὸ περιδέραιον εἶναι ὁ πολυτιμότατος θησαυρὸς τοῦ βασιλείου μας καὶ δτι μᾶς ἐκόστισε τὸ αἷμα ἑκατὸν πολεμιστῶν. Τὸ ἐπήραμεν ἀπὸ μίαν ἔχθρικὴν φυλὴν, ή δποια τὸ εἶγε πάρει ἀπ' ἄλλην εἰς τὸν πόλεμον.»

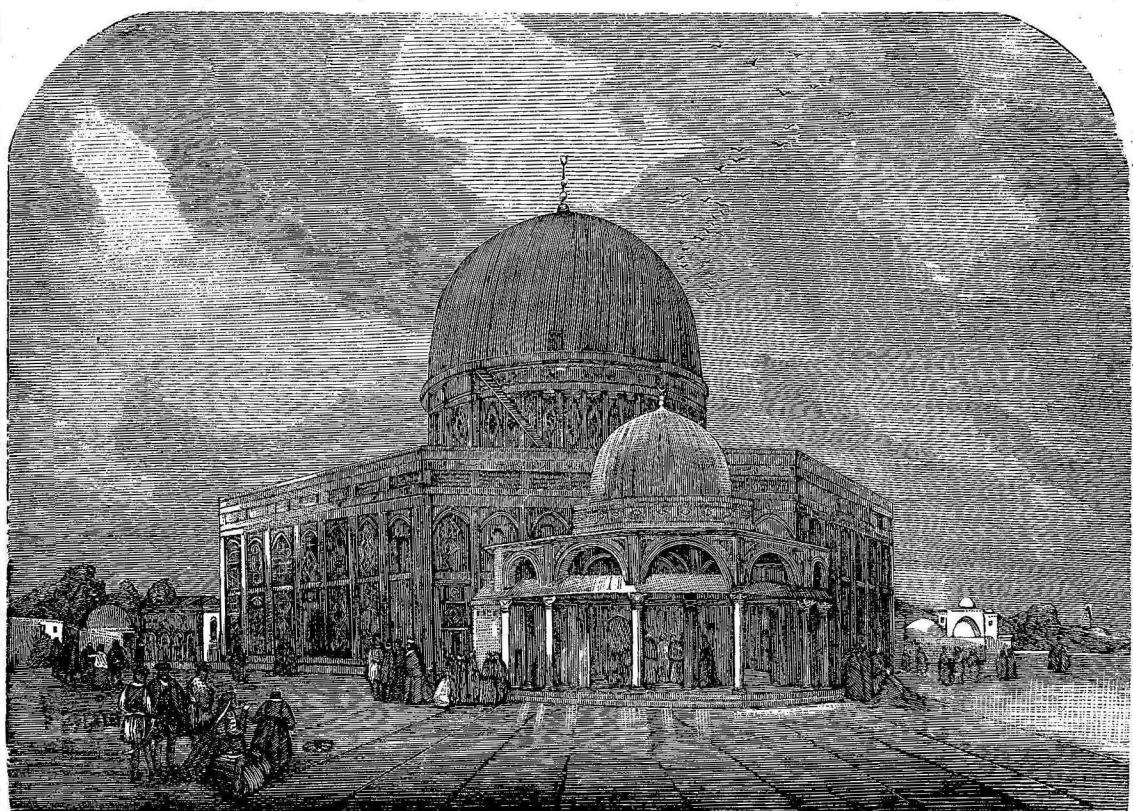
«Τοῦ χαρίζω τὴν ζωήν!» ἐφώναξεν διβασιλεὺς. «Πότε θὰ τὰ ἔχω τὰ περιδέραια μου;»

«Ο Μαστρο-Νικόλας ἐσκέφθη μίαν στιγμὴν καὶ τότε ἀπεκρίθη:

«Μετὰ τριάντα ημέρας.» (ἀκολουθεῖ.)

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΟΜΑΡ.

(I) ἐνώπιόν σας ναὸς εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλοπρεπέστατα μωαμεθανικὰ τζαμία τῆς²³ Ανατολῆς, τὸ ἐν

‘Ο ναὸς τοῦ ’Ομάρ ἐν Ιερουσαλήμ.

«Ο Μαστρο-Νικόλας αἴφνης αἰσθάνθηκε τὴν καρδίαν του νὰ τοῦ ἀναβῇ εἰς τὸ στόμα: τοῦ ἐφάνη δτι δλα ἐστροφογύριζαν ἐμπρός του, καὶ μόλις ἀπὸ τὴν συγκίνησίν του εἱμπρόρεσε γὰ εἰπτῇ εἰς τὸν διερμηγέα :

«Ἐπὲ τοῦ βασιλέως σου, δτι δην μοῦ χαρίσῃ τὴν ζωὴν θὰ τοῦ κάμω δέκα περιδέραια ὡσὰν αὐτό.»

«Τέ λέγει;» ἥρωτησεν διβασιλεύς.

«Λέγει, βασιλέα μου, δτι δην τοῦ χαρίσῃς τὴν ζωὴν θὰ σου κάμη δέκα περιδέραια ὡσὰν αὐτὸ δπου φορεῖς.»

«Τά! ’Αλήθεα; Εἶναι μάγος; Μήπως χωρατεύει; Ερώτησε τὸν πάλιν, μήπως δέν τον ἐκατάλαβεις;»

«Ο Μαστρο-Νικόλας ἐρωτηθεὶς ἐπανέλαβε τὴν ὑπόσχεσίν του.

‘Ιερουσαλήμ Χαράμ²⁴-Σχερίφ, ἦτοι τζαμίον τοῦ βράχου, καὶ τζαμίον τοῦ ’Ομάρ ὀνομαζόμενον. ’Ωνομάσθη δὲ τοῦ βράχου, διότι ἵσταται ἐπάνω εἰς πλατύν καὶ ἐπίπεδον βράχον, τὸν δποῖον οἱ Ιουδαῖοι θεωροῦν ἀκόμη ὡς τὸ μέρος, δπου δι Μελχισεδὲκ ἐθυσίαζεν εἰς τὸν Θεόν, ὃ δὲ ’Αβραὰμ προσέφερε τὸν ’Ισαὰκ, ἡ δὲ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης ἵστατο εἰς τὰ ἄγια τῶν ἀγίων, καὶ τέλος ὡς τὸν δμφαλὸν, ἦτοι τὸ κέντρον τῆς γῆς! Οἱ Μωαμεθανοὶ θεωροῦν τὸν βράχον τοῦτον ἱερὸν, διότι δι Μωαμέθ τὸν ὠνόμασεν ἐνα δπὸ τοὺς βράχους τοῦ Παραδείσου, καὶ διότι, ὡς πιστεύουν, ἀνελήφθη ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἐν μόνον τζαμίον, τὸ τῆς Μέκκας, εἶναι ὀραιό-